

NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞINA

ANKARA

➤ Duruşma istemlidir.

DAVACI : ...

DAVALI : T.C İçişleri Bakanlığı, 06581 Bakanlıklar- ANKARA

DAVA KONUSU : Davalı tarafından Suriye uyruklu sığınmacılar ve kaçak göçmenlere 29.04.2011 tarihinden itibaren Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı verilmesine ilişkin her bir idari işlemin (kararın) ayrı ayrı iptal edilmesi istemidir.

TEBLİĞ TARİHİ : 21.08.2024 (İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünün web sayfasında yayınlanan “Bir Televizyon Programında Türk Vatandaşlığının Kazanılmasına İlişkin Dezenformasyon Amaçlı Gerçek Dışı iddialara Yönelik Kamuoyu Duyurusu” başlıklı yazı içeriği ile öğrenilmiştir).

AÇIKLAMALAR :

I. GENEL OLARAK

- 1- Sade bir vatandaş olarak tarafımızca aşağıda belirtilen nedenler ile Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak Milli Manevi değerleri ve vatandaşlık hakkımızı korumak amacıyla aşağıda belirtilen nedenlerle işbu davayı ikame etme zorunluluğu hasıl olmuştur.
- 2- Sorumlu ve yetkili makamlar tarafından şeffaf, güvenilir ve doğru bir şekilde bilgilendirme yapılmadığı için ülkemizde bulunan sığınmacı ve göçmen sayısı konusunda çok farklı ve çelişkili bilgiler mevcuttur. Bu çerçevede son günlerde Türkiye’de 7 milyonu Suriyeli olmak üzere toplamda 13 milyondan fazla yabancı olduğu iddiası üzerine İçişleri Bakanlığı Göç İdaresi Başkanlığı tarafından yapılan açıklamaya göre ülkemizde 3 milyon 99 bin 524’ü geçici koruma altında bulunan Suriyeliler, 221 bin 353’ü uluslararası koruma kapsamında bulunan yabancılar ve 1 milyon 104 bin 353’ü ikamet izniyle kalan yabancılar olmak üzere toplam 4 milyon 425 bin 230 yasal kalış hakkı bulunan yabancı bulunduğu ifade edilmektedir. Bu sayıya kayıt altına alınamamış kaçak yabancılar ile vatandaşlık verilen 238 bin 768 Suriyeli ile diğer yabancıların dâhil olmadığı ortadadır. Rakamların hangisi doğru kabul edilirse edilsin, bu boyuttaki bir nüfus hareketinin bir ülkede ekonomik, sosyal, kültürel çöküntüye neden olacağı, kamu düzen ve güvenliğini bozacağı, demografik yapıda geri dönülemez şekilde hasarlar açacağı ve netice itibariyle milli güvenlik ve beka sorunu haline geleceği ortadadır.

II. DAVA KONUSU İDARİ İŞLEMLERİN HUKUKA AYKIRILIĞINA VE HAKLI TALEBİMİZİN KANUNİ DAYANAKLARINA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER

1- DAVA AÇMA SÜRESİNE İLİŞKİN OLARAK

2577 sayılı “İdari Yargılama Usulü Kanunu”nun (İYUK) 7/1. maddesinde dava açma süresi; özel kanunlarında ayrı süre gösterilmeyen hallerde Danıştay’da ve idare mahkemelerinde altmış, vergi mahkemelerinde ise otuz gün olarak öngörülmüş; aynı Kanunun 8. maddesinde sürelerin; tebliğ, yayın veya ilan tarihini izleyen günden itibaren işlemeye başlayacağı hüküm altına alınmıştır.

Türk vatandaşlığının kaybettirilmesine ilişkin kararların Resmî Gazetede yayımlanacağı ve yayımlandığı tarihte ilgisine tebliğ edilmiş sayılacağı halde (TVK m. 30/1, 41; Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik m. 56, 86), vatandaşlığın kazanılması kararlarının sadece talep eden kişiye tebliğ edilmesi (TVK m. 41) nedeniyle tarafımızın örneğinde olduğu gibi, bu kararların yargısal denetime tabi tutulması ve iptalini istemekte haklı hukuki menfaati bulunan kişi, kurum veya kuruluşların söz konusu idari işlemleri öğrenmeleri mümkün olmamaktadır.

Nitekim tarafımızca somut olayda ancak içişleri bakanlığının web sayfasındaki;

“...Bir televizyon programında, ülkemizdeki Suriyelilere vatandaşlık verilmesi ile ilgili gerçek dışı iddialar hakkında açıklama yapma ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Daha önce birçok defa ifade edildiği gibi ülkemizde Geçici Koruma kapsamında bulunup Türk vatandaşlığını kazanan Suriye uyruklu kişi sayısı 238 bin 768’dir. Bunların 134 bin 624’ü reşit, 104 bin 144’ü ise çocuktur.

Yeni Kabine dönemimizde ise 101’i reşit, 82’si çocuk olmak üzere toplam 183 Suriye uyruklu kişi Türk vatandaşlığını kazanmıştır.

Bahse konu programda iddia edildiği gibi ülkemizde 2,5 milyon Suriye uyruklu kişiye Türk Vatandaşlığı verildiği iddiası tamamen gerçek dışıdır ve hiçbir dayanağı yoktur.

Bakanlığımızın Türk Vatandaşlığının kazanılmasına ilişkin resmi sayıları ortadayken gerçekle uzaktan yakından hiçbir ilgisi olmayan sayıların gerçekmiş gibi kamuoyuyla paylaşılması iyi niyetle asla bağdaşmayan bir tutum olup dezenformasyon içerikli bu iddialara itibar edilmemesi önemle rica olunur.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.” şeklindeki basın duyurusu ile son dönemde Türk vatandaşlığı verilen Suriyeliler hakkında bilgi edinebilmiş ve süresi içinde işbu davayı açabilme imkanı doğmuştur.

Diğer taraftan davalı idare tarafından ülkemize giren, kalan, ayrılan sığınmacı ve kaçak göçmenlerin sayıları esasen resmi olarak ve doğru bir şekilde kamuoyunun bilgisine sunulmadığı gibi, Türk vatandaşlığı verilen sığınmacı, kaçak göçmen vb. yabancıların sayısı ve vatandaşlık verilme işlemlerinin yapıldığı tarih de haliyle müvekkiller tarafından bilinmemektedir. Ancak Danıştay’ın yerleşmiş içtihatlarında da belirtildiği üzere, etki ve sonuçları devam eden idari işlemlerine karşı her zaman dava açılabilceğinden, yasal mevcudiyetini devam ettirmesi nedeniyle aşağıdaki açıklanan gerekçelerle hukuka aykırı nitelik, etki ve sonuçları devam eden vatandaşlık verilmesine ilişkin bütün idari işlemlere karşı açtığımız iş bu iptal davasının süresinde olduğu açıktır.

Danıştay İDDGK 07.10.2010, 2009/2684, 2010/1382; “...Davacı; uğradığı zararın vatandaşlığının kaybettirilmesine ilişkin Bakanlar Kurulu kararı ile bu kararın geri alınmasına ilişkin Bakanlar Kurulu kararının uygulanmasına ilişkin hatalı işlem ve eylemlerden doğduğunu, söz konusu hatalı işlem ve eylemlerin sonuçlarının halen devam ettiğini öne sürmekte ve kararın temyizen incelenerek bozulmasını istemektedir./ Davacının, halen Almanya'ya dönemediği, herhangi bir ikametgahı bulunmadığı ve bu nedenle kendisinden istenilen fakirlik il mühaberini sunamadığı, Baro tarafından görevlendirilen bir avukat vasıtasıyla davayı takip ettiği dikkate alındığında, yurda dönmüş olmasına ve ardından tutuklanmasına rağmen yurda dönmediği gerekçesiyle vatandaşlığının kaybettirilmesi ile başlayan olayların ve sonuçlarının davanın açıldığı tarihte de devam ettiği anlaşılmaktadır./ Bu durumda, davanın açıldığı tarihte de devam ettiği anlaşılan işlem ve eylemler ile bunların olumsuz sonuçları nedeniyle uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın süresinde açılmış olduğunun kabulü gerekmekte olup, aksi yöndeki kararda usul hükümlerine uyarlık görülmemiştir...”

2- TARAFIMIZIN SÜBJEKTİF DAVA EHLİYETİNE İLİŞKİN OLARAK

2.1. Cumhuriyetin temel niteliklerinin düzenlendiği Anayasamızın 2. maddesinde benimsenen ve 4. maddesi gereğince değiştirilmesi teklif dahi edilemeyen hukuk devleti ilkesinin en önemli unsurlarından birisi de idarenin her türlü işlem ve eylemlerinin yargısal denetime tabi olmasıdır. “...Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuki güvenliği sağlayan, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuk kurallarıyla kendini bağlı sayan ve yargı denetimine açık olan devlettir...” (AYM, 05.04.2023, 2020/103, 2023/68); “...Anayasa'nın 36. maddesinde, “Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunma hakkına sahiptir”, 125. maddesinde, “İdarenin her türlü eylem ve işleme karşı yargı yolu açıktır”; denilmiş; 2. maddesinde de, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğu belirtilmiştir.

Hukuk devleti idarenin, tüm eylem ve işlemlerinin hukuk kurallarına bağlı olduğu devlettir. Hukuk devletinin temel özelliği, devlet içinde tüm kamusal yaşamın ve yönetimin yargı denetimi altında olmasıdır. Bu nedenle, Anayasa idarî işlemlere ve eylemlere karşı yargı yolunu açık tutmuştur...” (AYM, 23.06.1998, 1996/13, 1998/40).

Anayasamızın 125/1. maddesindeki “İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.” hükmü ile 36. maddesindeki; “Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. /Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz.. şeklindeki düzenlemeler bu ilkenin Anayasamızdaki somut görünüm biçimleridir.

2.2. 06.01.1982 tarih ve 2577 sayılı “İdari Yargılama Usulü Kanunu”nun “İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı” başlıklı 2.maddesinde idari dava türleri ile gerçek ve tüzel kişilerin sübjektif dava ehliyeti düzenlenirken tam yargı davaları için “idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olma” kriteri getirilirken iptal davalarında, çok daha geniş bir perspektif benimsenerek “idarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için...” menfaat ihlâlini yeterli görmüş yani kişisel haklarının doğrudan ihlal edilmesini aramamıştır. Nitekim Danıştay'ın hukuken bağlayıcı olan içtihadı birleştirme kararı ile emsal niteliğindeki yerleşik kararlarında gerçek ve tüzel kişilerin iptal davası açmasında bu yaklaşımı benimsemiştir.

Bu çerçevede Danıştay İDDGK, "...iptal davaları ile idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadığının saptanmasına, böylece de idarenin hukuka bağlılığının belirlenmesine, sonuçta hukuk devleti ilkesinin gerçekleştirilebilmesine olanak sağlandığından, bu davalarda menfaat ilişkisinin dar yorumlanmaması gerekmektedir..." (Danıştay İDDGK, 13.6.1997 gün ve E. 1997/195, K. 1997/400, DD., Y.28, S. 95, 1998, s.82-83) derken, Danıştay 6. Dairesi, imar planında değişiklik yapılmasına ilişkin bazı kararların iptali istemiyle açılan davada idare mahkemesinin dava konusu kararla davacı şube başkanlığının menfaatinin ihlal edilmediğine ilişkin kararını temyizen incelerken "...İptal davaları ile idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadığının tespiti, hukukun üstünlüğünün ve dolayısıyla idarenin hukuka bağlanması amaçlandığına göre, bu davalarda menfaat ilişkisinin dar yorumlanmaması gerekmektedir..." şeklinde karar vermiştir (Danıştay 6.D., 13.5.1991 gün ve E. 1989/2264, K. 1991/1101, DD., Y.22, S.84-85, 1992, s.423) (Bknz. Deniz Kakırman, İdari Yargıda İptal Davalarında Öznel Dava Ehliyeti Olarak Menfaat İhlali Koşulu, T.C İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, İstanbul 2016, s. 3, 23, 50, 56, 63-64).

2.3. Suriyeli (ve esasen Afgan , Pakistanlı, Afrikalı ve diğer ülke uyruklu) kişilere Anayasaya, Türk Vatandaşlığı Kanunu ve ilgili mevzuat ihlal edilerek gerekçesiz veya yetersiz yahut gerçeğe aykırı veyahut yanıltıcı gerekçelerle verilen vatandaşlıkların yargısal yollarla iptal edilmesinde bir vatandaş olarak tarafımızın dava konusu işlemlerin iptalini isteme hususunda sübjektif dava ehliyetine sahip olduğu açıktır. Her bir vatandaşın sade bir Türk vatandaşı olarak milli, kurumsal ve kişisel menfaatlerini ihlal eden dava konusu yabancılara Türk vatandaşlığı verilmesinin iptalini istemede sübjektif dava ehliyetine sahiptir.

2.4. Sonuç olarak ülkemizin kamu düzen ve güvenliğini tehdit eden vatandaşlık verilmesi işlemlerinin her birinin iptali konusunda sade bir Türk vatandaşı olarak haklı menfaati bulunduğundan sübjektif dava ehliyetine sahip olduğu açıktır.

Nitekim Danıştay İdari Dava Dairleri Kurulu, özellikle vatandaşlığın kazanılması veya kaybettirilmesine bağlamında sadece idari işlemin tarafı olan kişinin/kişilerin değil, sade vatandaşların da idari işlemin iptali davasını açmakta hukuki menfaati ve dolayısıyla sübjektif dava ehliyeti bulunduğunu içtihat etmiştir: "...Dava, Şair Nazım Hikmet Ran'ın TC. Vatandaşlığından ıskatına ilişkin 25.7.1951 günlü, 3/13401 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının geçersiz kaldığı ve uygulanamayacağı hususunun tespiti ile nüfus kaydında 8.3.2002 günlü, VGF 90 nolu form düzenleterek ve düzenleyerek vatandaşlıktan ıskatın nüfus kütüğüne tesciline ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onuncu Dairesi 29.1.2003 günlü, E:2002/2371, K:2003/302 sayılı kararıyla; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesi "a" fıkrasında, idari işlem hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan davaların iptal davaları olarak tanımlandığı ve sübjektif ehliyet koşulunun "menfaat İhlali" olarak yer aldığı, iptal davasının içtihat ve doktrinde belirlenen hukuki nitelikleri gözönüne alındığında, idare hukuku alanında tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilen idari işlemlerin ancak bu idari işlemle meşru, kişisel ve güncel bir menfaat ilgisi kurulabilenler tarafından iptal davasına konu edilebileceğinin kabulünün zorunlu olduğu, Türk Vatandaşlığı Kanununun 34. maddesinde yer alan "Kaybettirme ve çıkarma kararları şahsidir, ilgilinin eş ve çocuklarına tesir etmez." hükmü karşısında dava açma hakkının esas hak sahibine ait olacağı, vatandaşlık hakkının şahsa bağlı haklardan olduğu ve dava konusu işleme dayanak oluşturan Bakanlar Kurulu Kararının da dava konusu edilmediği göz önüne alındığında vatandaşlığın kaybettirilmesine ilişkin kararın nüfus kütüğüne tesciline ilişkin işlem ile davacının doğrudan bir ilişkisinin bulunmadığı gerekçesi ile davanın ehliyet yönünden reddine karar vermiştir.

Davacı, 1951 tarihli Bakanlar Kurulu kararının 51 yıl sonra davalı İçişleri Bakanlığınca tescili yoluna gidilmesinin hukuka aykırı olduğunu, Nazım Hikmet Ran'ın 1963 yılında öldüğünü, dolayısıyla Nazım Hikmet'in şahsı ile ilgili, sonradan tesis edilen hukuka aykırı işlemlerin hiçbir zaman yargı denetimine tabi olamayacağını, oysa idari bir işlemin yargısal denetiminin yapılmamasının hukuk devletinde söz konusu olamayacağını, çağına ve topluma karşı duyarlı ve sorumluluk duygusu taşıyan her aydının evrensel bir sanatçının ölümünden sonra gerçekleşen hukuk dışı bir uygulama karşısında duyarsız kalamayacağını öne sürmekte ve Daire kararının temyizen incelenerek bozulmasına karar verilmesini istemektedir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2 nci maddesinin 1 inci bendinin (a) alt bendinde iptal davasının subjektif ehliyet koşulu "menfaat ihlali" olarak yer almışken; bu koşul, 4001 sayılı Kanunla; çevre, tarihi ve kültürel değerlerin korunması ve İmar Uygulamaları gibi Kamu yararını yakından ilgilendiren hususlar hariç olmak üzere "kişisel hak ihlali" olarak değiştirilmiş; ancak, 2. maddenin 1. bendinin (a) alt bendi; 10.4.1996 günlü, 22607 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 21.9.1995 günlü, E: 1995/27, K: 1995/47 sayılı kararıyla, idari işlemlere karşı iptal davası açabilmek için, idare hukukunun genel esaslarına aykırı biçimde, idari işlemin davacının "kişisel hakkını ihlal" etmiş olması koşulu getirilmesinin hak arama özgürlüğünü kısıtladığı ve birçok işleme karşı dava yolunu kapattığı, bu haliyle hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmadığı gerekçesiyle Anayasanın 2. ve 36. maddelerine aykırı bulunarak iptal edilmiş, iptal nedeniyle doğan hukuksal boşluğun giderilmesi için iptal kararının Resmi Gazetede yayımından itibaren üç ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesinin yukarıda belirtilen iptal kararında öngörülen sürede, söz konusu hukuksal boşluğu dolduracak bir yasal düzenleme getirilmemiş olmakla birlikte idari yargı yerleri içtihat yoluyla iptal davalarını açabilmek için menfaat ilgisini aramışlardır. Ancak daha sonra bu yasal boşluk giderilmiş ve 2577 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin 1 inci bendinin (a) alt bendi 4577 sayılı Kanunla yeniden düzenlenerek, iptal davaları "idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan" davalar olarak tanımlanmıştır.

Dolayısıyla iptal davasının gerek anılan maddede gerekse içtihat ve doktrinde belirlenen hukuki nitelikleri göz önüne alındığında, idare hukuku alanında tek taraflı irade açıklamasıyla kesin ve yürütülmesi zorunlu nitelikte tesis edilen idari işlemlerin ancak bu idari işlemle meşru, kişisel ve güncel bir menfaat ilgisi kurabilenler tarafından iptal davasına konu edilebileceğinin kabulü zorunlu bulunmaktadır.

Taraf ilişkisinin kurulması için gerekli olan kişisel, meşru ve güncel bir menfaat alakasının varlığı, davanın niteliğine ve özelliğine göre idari yargı yerlerince belirlenmekte, davacının idari işlemle ciddi ve makul, maddi ve manevi bir ilişkisinin bulunduğu anlaşılmaması, dava açma ehliyeti için yeterli sayılmaktadır.

Ayrıca, iptal davaları ile; idari işlemlerin hukuka uygun olup olmadığının saptanmasına, hukukun üstünlüğünün sağlanmasına, böylece de idarenin hukuka bağlılığının belirlenmesine, sonuçta hukuk devleti ilkesinin gerçekleştirilebilmesine olanak sağlandığından bu davalarda menfaat ilişkisinin bu amaç doğrultusunda yorumlanması gerekmektedir.

Nazım Hikmet Ran Türk dünyasının ve 20. Yüzyıl dünya edebiyatının en büyük şairlerinden olup, milletlerarası bir kurum olan UNESCO'nun, şairin 100. doğum yılı anısına 2002 yılını Nazım Hikmet Yılı ilan etmesi bu gerçeğin bir tasdiki olmaktadır. Nazım Hikmet'in Türk ve Doğu halklarının şiirini büyük ölçüde etkilemiş, şiirde yeni yollar açmış, geçmiş ve gelecek yüzyılların ebediyen yaşayacak bir klasiği olması itibarıyla, hakkındaki vatandaşlıktan ıskat kararının nüfus kütüğüne tesciline ilişkin işlemin iptali istemi ile açılan bu davada, davacının güncel menfaati bulunduğu gibi, adı geçen şairin, ulusal sınırları da aşarak dünya çapında kabul görmüş bir sanatçı olması nedeniyle, bir vatandaş olarak davacının kişisel ve meşru menfaatinin de ihlal edildiği anlaşıldığından, bakılan davada, davacının subjektif ehliyetinin varlığı kabul edilmek suretiyle davanın esasının incelenmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin kabulü ile Danıştay Onuncu Dairesinin 29.1.2003 günlü, E:2002/2371, K:2003/302 sayılı kararının BOZULMASINA...karar verildi...” (Danıştay İDDK, 06.10.2005, 2004/3, 2005/2371).

3- SURİYE UYRUKLU KİŞİLERE TÜRK VATANDAŞLIĞI VERİLMESİNE İLİŞKİN İDARI İŞLEMLERİN HUKUKA AYKIRILIĞINA İLİŞKİN OLARAK

3.1. Anayasamızın “Türk vatandaşlığı” başlıklı 66. maddesi;

“Türk Devletine vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk’tür./ Türk babanın veya Türk ananın çocuğu Türk’tür./ **Vatandaşlık, kanunun gösterdiği şartlarla kazanılır ve ancak kanunda belirtilen hallerde kaybedilir.** Hiçbir Türk, vatana bağlılıkla bağdaşmayan bir eylemde bulunmadıkça vatandaşlıktan çıkarılamaz./ Vatandaşlıktan çıkarma ile ilgili karar ve işlemlere karşı yargı yolu kapatılamaz.” hükmünü içermektedir.

Anayasanın amir hükmü gereğince vazedilen 29.05.2009 tarih ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu (TVK) ile Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik (Yönetmelik) hükümleri dikkate alındığında Türk vatandaşlığının doğumla veya sonradan kazanılacağı (m. 5), doğumla kazanılan Türk vatandaşlığının, soy bağı (kan) veya doğum yeri (toprak) esasına göre kendiliğinden kazanılacağı (m. 6), sonradan Türk vatandaşlığının kazanılmasının ise, yetkili makam kararı veya evlat edinilme ya da seçme hakkının kullanılması ile gerçekleşeceği (md. 9-21) anlaşılmaktadır. Yetkili makam kararı ile kazanılan Türk vatandaşlığının -dava konusu ile ilgili olarak- genel olarak/olağan şekilde vatandaşlığa alınma (m.11), olağanüstü/istisnai vatandaşlığa alınma (m. 12) şeklinde iki yöntemi olduğu görülmektedir.

3.2. Yetkili makam kararı ile Türk vatandaşlığının kazanmak isteyen bir yabancı, TVK’deki şartları taşıması halinde duruma göre İçişleri Bakanlığı veya Cumhurbaşkanlığı kararı ile Türk vatandaşlığını kazanabilir. **Ancak, aranan şartları taşımak vatandaşlığın kazanılmasında kişiye mutlak bir hak sağlamaz (m. 10/1).** Bu husus, devletin vatandaşlık konusundaki egemenlik hakkının bir tezahürü olarak milli menfaatlerin gözetilmesi için idareye tanınmış kesin bir takdir hakkıdır.

Türk vatandaşlığının sonradan yetkili makam kararı genel /olağan şekilde kazanılmasında “Başvuru için aranan şartlar” başlıklı 11. maddesi şu şekildedir:

"MADDE 11 – (1) Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen yabancılarda;

- a) Kendi millî kanununa, vatansız ise Türk kanunlarına göre ergin ve ayırt etme gücüne sahip olmak,
 - b) Başvuru tarihinden geriye doğru Türkiye’de kesintisiz beş yıl ikamet etmek,
 - c) Türkiye’de yerleşmeye karar verdiğini davranışları ile teyit etmek,
 - ç) Genel sağlık bakımından tehlike teşkil eden bir hastalığı bulunmamak,
 - d) İyi ahlak sahibi olmak,
 - e) Yeteri kadar Türkçe konuşabilmek,
 - f) Türkiye’de kendisinin ve bakmakla yükümlü olduğu kimselerin geçimini sağlayacak gelire veya mesleğe sahip olmak,
 - g) Millî güvenlik ve kamu düzeni bakımından engel teşkil edecek bir hali bulunmamak,
- şartları aranır.”**

3.3. Türk vatandaşlığının sonradan yetkili makam kararı ile olağanüstü/istisnai şekilde kazanılmasının “Türk vatandaşlığının kazanılmasında istisnai haller” başlığıyla düzenlenen 12. Maddesi;

“MADDE 12 – (1) Millî güvenlik ve kamu düzeni bakımından engel teşkil edecek bir hali bulunmamak şartıyla Cumhurbaşkanı kararı ile aşağıda belirtilen yabancılar Türk vatandaşlığını kazanabilirler.

a) Türkiye'ye sanayi tesisleri getiren veya bilimsel, teknolojik, ekonomik, sosyal, sportif, kültürel, sanatsal alanlarda olağanüstü hizmeti geçen ya da geçeceği düşünülen ve ilgili bakanlıklarca haklarında gerekçeli teklifte bulunulan kişiler.

b) (Ek: 28/7/2016-6735/27 md.) 4/4/2013 tarihli ve 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun 31 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi uyarınca ikamet izni alanlar ile Turkuaz Kart sahibi yabancılar ve bunların yabancı eşi, kendisinin ve eşinin ergin olmayan veya bağımlı yabancı çocuğu.

c) Vatandaşlığa alınması zaruri görülen kişiler.

d) Göçmen olarak kabul edilen kişiler.

(2) (Ek: 19/10/2017-7039/29 md.) Millî güvenlik ve kamu düzeni bakımından engel teşkil edecek hali bulunanların talepleri Bakanlıkça reddedilir.” şeklindedir.

Madde metninde atıf yapılan 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun “Kısa dönem ikamet izni başlıklı” 31 inci maddesinin birinci fıkrasının (j) bendi; Türkiye’de çalışmayan ancak Cumhurbaşkanınca belirlenecek kapsam ve tutarda yatırım yapacaklar ile bunların yabancı eşi, kendisinin ve eşinin ergin olmayan veya bağımlı olan yabancı çocuğuna kısa dönem ikamet izni verilebileceğini düzenlemektedir. Hükümde atıf yapılan “Turkuaz Kart”; 28/7/2016 tarih ve 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanunu gereğince bir yabancıya, Türkiye’de süresiz çalışma hakkı, mevzuat hükümlerine göre eş ve bakmakla yükümlü olduğu çocuklarına ise ikamet hakkı veren belgeyi ifade etmektedir.

Söz konusu kartın verilmesi şartının düzenlendiği 11. şu şekildedir:

“MADDE 11- (1) Uluslararası işgücü politikası doğrultusunda; eğitim düzeyi, mesleki deneyimi, bilim ve teknolojiye katkısı, Türkiye’deki faaliyetinin veya yatırımının ülke ekonomisine ve istihdama etkisi ile Uluslararası İşgücü Politikası Danışma Kurulu önerileri ve Bakanlıkça belirlenen usul ve esaslara göre başvurusu uygun görülen yabancılara Turkuaz Kart verilir.

(2) Turkuaz Kart, ilk üç yılı geçiş süresi olmak kaydıyla verilir. Bakanlık, geçiş süresi içinde işveren veya yabancidan yürütülen faaliyetlere ilişkin bilgi ve belge talep edebilir. Geçiş süresi içinde 15 inci madde uyarınca iptal edilmeyen Turkuaz Kartta yer alan geçiş süresi kaydı, yabancının başvurusu hâlinde kaldırılır ve süresiz Turkuaz Kart verilir. Bu başvuru, geçiş süresinin dolmasına yüz seksen gün kalmasından itibaren, her durumda geçiş süresi dolmadan yapılır. Bu süre dolduktan sonra geçiş süresi kaydının kaldırılmasına ilişkin yapılan başvuru reddedilir ve Turkuaz Kart geçersiz hale gelir.

(3) Turkuaz Kart sahibi yabancının, mevzuat hükümlerine göre eş ve bakmakla yükümlü olduğu çocuklarına Turkuaz Kart sahibi yakını olduğunu gösteren ve ikamet izni yerine geçen belge verilir.

(4) Turkuaz Kart sahibi yabancı bu Kanunda düzenlenen süresiz çalışma izninin sağladığı haklardan yararlanır.

(5) Turkuaz Kart uygulamasında; akademik alanda uluslararası kabul görmüş çalışmaları bulunanlar ile bilim, sanayi ve teknolojide ülkemiz bakımından stratejik kabul edilen bir alanda öne çıkmış olanlar ya da ihracat, istihdam veya yatırım kapasitesi olarak ulusal ekonomiye önemli katkı sağlayan ya da sağlaması öngörülenler nitelikli yabancı olarak değerlendirilir.

(6) Geçici koruma sağlanan yabancılara bu madde hükümleri uygulanmaz.”

3.4. İçişleri Bakanlığının 20.01.2010 tarihli ve 212 sayılı yazısı üzerine, 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 46. maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 11.02.2010 tarihinde kararlaştırılan (Resmî Gazete No: 27544, Resmî Gazete Tarihi: 06.04.2010) “Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik” yayınlanmış olup, bilahare Cumhurbaşkanlığı kararları ile çeşitli değişiklikler yapılmıştır.

Yönetmeliğin vatandaşlığın yetkili makam kararı ile ve özellikle Cumhurbaşkanlığı kararı ile istisnai olarak/olağanüstü şekilde kazanılması ile ilgili hükümlerinin yasanın amaç ve kapsamını aşan hükümler içerdiği, bu yönüyle Anayasanın 66. maddesindeki “vatandaşlığın kanuniliği ilkesi” ile yönetmeliklerin Anayasa ve kanunlara (üst normlara) aykırı olamayacağına ilişkin kuralları (AY m. 104, 124) ihlal ettiği, dolayısıyla yetkili makam/idare tarafından bu düzenlemeye dayanılarak tesis edilen sığınmacı ve göçmenlere vatandaşlık verilmesine ilişkin idari işlemlerin hukuka aykırı hale geldiği açıktır.

Nitekim anılan Yönetmeliğin hukuka aykırı olduğu görüşünde olan Türkiye Barolar Birliği Anayasal ve yasal yetkilerini kullanarak söz konusu yönetmeliğin iptali ve yürürlüğünün durdurulması talebiyle Danıştay nezdinde dava açmış olup -açık kaynaklardan edinilen bilgilere göre- davanın halen derdest olduğu anlaşılmaktadır.

-Konuya ilişkin 13.06.2022 tarihli basın duyurusu şöyledir: “Cumhurbaşkanlığı Kararı ile yürürlüğe konulan ve Türk Vatandaşlığı Yönetmeliği’nin 20. maddesinde getirilen düzenlemeler, belli bir miktardaki yabancı para ile taşınmaz alımı veya fon/bireysel emeklilik sistemine giriş gibi yatırımlar karşılığında Türk vatandaşlığı verilmesi sonucunu doğurmaktadır./ TÜRKİYE Cumhuriyeti Anayasası, vatandaşlığın kazanılmasına ilişkin şartların kanun ile düzenlenmesini emretmektedir./ Bu çerçevede Türk Vatandaşlığı Kanunu’nun ilgili hükümlerinde vatandaşlığın hangi hallerde kazanılacağı düzenlenmiş, buna ilişkin şartlar sınırlı olarak sayılmıştır. Kanunda, belli bir miktar yabancı para karşılığında fon/bireysel emeklilik sistemine giriş gibi yatırımlar yapmak yoluyla Türk vatandaşlığı kazanılmasına ilişkin herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. / Öte yandan, dava konusu düzenlemede, devletle hukuki ve siyasi bağ ile bağlılığı ifade eden vatandaşlık kavramının yabancı bir para cinsinden bir değer ile karşılanması, vatandaşlık kavramını soyutlaştırmakta ve özünden uzaklaştırmaktadır./ Dolayısıyla düzenlemeler gerek Anayasa’ya aykırılığı gerekse kanuni dayanaktan yoksun olmasının yanı sıra, Türk Vatandaşlık Kanunu tarafından da benimsenen “vatandaşlığın gerçekliği” ilkesine aykırılık teşkil etmektedir./ Öte yandan bu hükümler yürürlükte kaldığı sürece, devlete bağlılık ilkesi bir yana bırakılarak para karşılığında vatandaşlık verilmesi sonucu ortaya çıkacak, bu da milletimizi telafisi güç hak kayıplarına uğratacaktır./ TÜRKİYE Barolar Birliği, bu nedenlerle söz konusu yönetmelik değişikliğinin yürütmesinin durdurulması ve iptali istemiyle Danıştay’a başvurmuştur./ Kamuoyuna saygıyla duyururuz./ TÜRKİYE Barolar Birliği”-

Yönetmeliğin vatandaşlığın genel/olağan yolla kazanılmasını (İçişleri Bakanlığı kararı ile) düzenleyen 15-19 ve 35. maddeleri bir bütün olarak değerlendirildiğinde, TVK’nin 11. maddesi başta olmak üzere, herhangi bir kanun hükmünde dayanağı bulunmayan “...Türkiye’de taşınmaz mal edinmek, iş kurmak, yatırım yapmak, ticaret ve iş merkezini Türkiye’ye nakletmek, çalışma iznine tabi olarak bir iş yerinde çalışmak ve benzeri davranışlarla teyit etmiş olmak...” (Yönetmelik m. 15/1-c) düzenlemesi getirdiği ve bu bilgi ve belgeleri yabancılara vatandaşlık verilmesinde esas aldığı anlaşılmaktadır.

Yönetmeliğin vatandaşlığın istisnai/olağanüstü yolla (Cumhurbaşkanlığı kararı ile) kazanılmasını düzenleyen 20 ve 35. maddeleri bir bütün olarak değerlendirildiğinde ise, her şeyden önce Türk vatandaşlığın para/döviz karşılığı satıldığı algısını yaratarak Türk vatandaşlığının ve pasaportunun itibar ve değerini düşürdüğü görülmektedir. Bunun yanında bu yolla vatandaşlık kazanan kişilerin gerek geçmişte gerekse günümüzde dünyanın hiçbir yerinde eşi benzeri görülmemiş sayıya ulaşması nedeniyle kamu düzen ve güvenliğinin bozulmasına; ekonomik, sosyal, kültürel sorunların üstesinden gelinemeyecek boyutlara ulaşmasına neden olmuştur. Bütün bu olumsuzlukların ötesinde yönetmeliğin kapsam ve sınırlarının alabildiğine geniş olması, Anayasal ve yasal dayanağı bulunmaması nedeniyle hukuka aykırılığının da son derece açık olduğu görülmektedir. Bu çerçevede Yönetmeliğin 20. maddesinde sayılan; *“En az 500.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarında sabit sermaye yatırımı yapma”, “En az 400.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarındaki kat mülkiyeti veya kat irtifakı kurulmuş ya da üzerinde yapı bulunan arsa vasıflı taşınmazı satın alma”, “Kat mülkiyeti ya da kat irtifakı kurulmuş, en az 400.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarı peşin olarak yatırmak koşuluyla noterde düzenlenmiş taşınmaz satış sözleşmesi ile taşınmaz alım vaadinde bulunma”, “En az 50 kişilik istihdam oluşturma”, “En az 500.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarında mevduatı üç yıl tutma şartıyla Türkiye’de faaliyet gösteren bankalara yatırma”, “En az 500.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarında Devlet borçlanma araçlarını üç yıl tutmak şartıyla satın alma”, “En az 500.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarında gayrimenkul yatırım fonu katılma payı veya girişim sermayesi yatırım fonu katılma payını en az üç yıl elinde tutma şartıyla satın alma”,*

“En az 500.000 Amerikan Doları veya karşılığı döviz tutarında katkı payını, kapsamı Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından belirlenen fonlarda tutma ve üç yıl sistemde kalma şartıyla bireysel emeklilik sistemine yatırma” şeklindeki şartların TVK’nin 11. maddesi ile madde metninde atıf yapılan 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun 31. maddesi ve 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanunu’nun 11. maddesinde hiçbir karşılığı ve dayanağı bulunmamaktadır.

Gerçekten her iki yasanın hükümlerine bakıldığında istisnaen Türk vatandaşlığına alınabilecek olan yabancıların; eğitim düzeyi, mesleki deneyimi ve akademik çalışmalarıyla bilime, sanayi ve teknolojiye, spora, sanata veya ülkemiz bakımından stratejik kabul edilen bir hususa katkı sunacak vasfa veya Türkiye’deki faaliyet ve yatırımlarının ülke ekonomisine ve istihdamı olumlu yönde etkileyecek içerik ve kapsama sahip olması zorunludur. Oysa yukarıda değinilen 400.000 USD-500.000 USD tutarındaki döviz ve döviz karşılığı öngörülen kaynaklar istihdama, katma değer sağlayan üretime ve dolayısıyla ekonomiye katkı koyan “yatırım” niteliğinde değildir.

3.5. Ayrıca 22.10.2014 tarih ve 29153 sayılı resmi gazetede yayımlanan “GEÇİCİ KORUMA YÖNETMELİĞİ’ne göre de yapılan işlemler hukuka aykırıdır. Yönetmeliğe göre geçici koruma alan bir sığınmacı ülkede kaç yıl kalırsa kalsın bırakın vatandaşlık almayı vatandaşlığa başvuru hakkı bile yoktur.

Yönetmeliğin Ülkede kalış hakkı başlıklı 25.ci maddesi aynen ;

“MADDE 25- (1) Geçici koruma kimlik belgesi, Türkiye’de kalış hakkı sağlar. Ancak bu belge Kanunda düzenlenen ikamet izni veya ikamet izni yerine geçen belgelere eşdeğer sayılmaz, uzun dönem ikamet iznine geçiş hakkı tanımaz, süresi ikamet izni toplamında dikkate alınmaz ve sahibine Türk vatandaşlığına başvuru hakkı sağlamaz.”

Şeklinde. Hal böyle olunca Geçici Koruma Kimlik belgesi verilen bir sığınmacıya vatandaşlık hakkı verilmesi bu yönetmeliğe de açıkça aykırıdır.

3.6. İçişleri Bakanının basın açıklamasından 238 bin 768 Suriyeliye vatandaşlık verildiği belirtilmekte olup, bunun kaçının genel/olağan yolla İçişleri Bakanlığınca, kaçının ise istisnai/olağanüstü yolla Cumhurbaşkanlığı kararı ile verildiği tarafımızca bilinmemektedir. Dolayısıyla gerek genel/olağan yolla İçişleri Bakanlığınca, gerekse istisnai/olağanüstü yolla Cumhurbaşkanlığı kararı ile birlikte celbedilerek; yukarıda açıkladığımız hukuka aykırılıklar da dahil olmak üzere, takdir hakkının yanlış, yersiz ve yetersiz olarak kullanıldığı bütün idari işlemlerin iptalini talep etme zorunluluğu hasil olmuştur.

3.7. TVK m. 11 ve 12 gereğince bir yabancıya Türk vatandaşlığı verilirken sadece madde metninde düzenlenen objektif nitelikteki unsurların bulunması ile yetinilmesi asla yeterli değildir. Bunun yanında yetkili makam tarafından (İçişleri bakanlığı veya Cumhurbaşkanı) Türk vatandaşlığı talep eden kişinin aynı imkan ve fırsatlardan yararlanarak paydaşı olacağı Türk vatandaşlarının örf ve adetlilerini, kadim kültürünü, etik değerlerini, dilini, duygu ve düşünceleri benimseyip onlarla kültürel ve duygusal bağ kurup kurmadığını, onlarla özdeşleşip özdeşleşmediğini, onların değer ve ideallerini benimseyip benimsemediğini (en azından bu yönde bir çaba gösterip göstermediğini) dolayısıyla içinde yaşadıkları veya vatandaş olarak yaşamayı talep ettikleri topluma hâlen yeterli seviyede bağlandıkları ve uyum sağladıkları, katkı sundukları veya katkı sunma potansiyellerinin yüksek olduğu hukuki ve bilimsel değeri olan değeri olan bilgi ve belgelerle araştırıp isabetli bir sonuca varılmalıdır.

3.8. Suriye Uyruklu Yabancıların Taşınmaz Mal Edinimi Yasağı Nedeniyle Bu Yolla Vatandaşlık Kazanamaz (1062 sayılı Hudutları Dahilinde Tebaamızın Emlakine Vaziyet Eden Devletlerin Türkiye’deki Tebaaları Emlakine Karşı Mukabele-i Bilmisil Tedabiri İttihazı Hakkında Kanunu ve bu konunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından ittihaz edilen 01.10.1966 tarih ve 6/7104 sayılı karar).

Yabancılar yatırım yoluyla vatandaşlık verilmesine ilişkin yukarıda değindiğimiz hukuka aykırılıklarla bağlantılı olarak **Türkiye-Suriye arasındaki tarihsel sorunlar nedeniyle Suriye uyruklu yabancılara mülk edinilmesi suretiyle vatandaşlık verilmesini hukuken olanaksız kılan yasal kısıtlamalar bulunmaktadır.** Bilindiği üzere Türkiye- Suriye arasındaki neredeyse bir asrı bulan ve esasen günümüzde de devam eden ihtilaflar bağlamında Suriye Hükümetince Suriye’de taşınmaz malı bulunan Türk vatandaşlarının tasarruflarına yönelik sistematik birtakım kısıtlamalar getirilmesi ve sorunların müzakere ile çözülmemesi üzerine müteakabiliyet esası çerçevesinde Devletimiz tarafından; 28.05.1927 tarih ve 1062 sayılı Hudutları Dahilinde Tebaamızın Emlakine Vaziyet Eden Devletlerin Türkiye’deki Tebaaları Emlakine Karşı Mukabele-i Bilmisil Tedabiri İttihazı Hakkında Kanunu vazedilmiş ve bu konunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından ittihaz edilen 01.10.1966 tarih ve 6/7104 sayılı karar ile Suriye uyruklu bütün özel ve tüzel kişilerin Türkiye’de bulunan taşınır ve taşınmazları (zati ev eşyası hariç) ile bütün hak ve menfaatlerine Hazinece el konulmuş ve ayrıca yeni taşınmaz edinimi de yasaklanmıştır. El konulan bu mallara ilişkin olarak yapılacak işlemler ise kararnamenin eki olan “Suriye Uyrukluların Mallarının Tespiti ve Bu Mallara El Konulması Hakkında Yönetmelik”te tespit edilmiştir. Belirtelim ki, Bakanlar Kurulunun bu kararnamesinden önce yürürlüğe sokulan 13.01.1939, 14.02.1942, 18.11.1957 günlü kararnamelerle takyidat konulan taşınmaz malların Suriye uyruklu malikleri 13.01.1939’dan sonra başka bir devlet uyruğuna geçmiş olsalar dahi taşınmazları yönünden Suriye uyruklu addedilmişlerdir. Ayrıca süregelen yargısal uygulamalarda da Hazineye intikal eden taşınmazların olağanüstü zamanaşımı ve/veya zilyetlik yoluyla edinilmesinin Suriye uyruklu malikler hakkında açılacak iptal ve tescil davalarında Hazinesinin davalı gösterilmesi de mümkün olmayacağına karar vermiştir (Bknz. Fidan Akyol, Yabancı Gerçek ve Tüzel Kişilerin Taşınmaz Ediniminde Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri, T.C. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Tapu ve Kadastro Uzmanlık Tezi, Ankara 2012s. 54-59; Sinan Şığva, İdari Yargı Kararları Işığında 1062 Sayılı Mukabele-i Bilmisil Kanununun Uygulanışı, Hacettepe HFD, 6/2,

2016, s. 181–196 Hukuk Genel Kurulunun 15.4.1992 t. 992/7-174-245 sayılı, 4.12.1991 t. 991/16-539-624 sayılı kararları; Yargıtay 8. Hukuk Dairesi 01.12.2008 t., 2008/4215, 2008/6078 sayılı kararı; Danıştay 10. Dairesi 12.04.1991 t. 1988/2513, 1991/1413 kararı).

Yukarıda detaylı şekilde açıklandığı üzere 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu 11 ve 12. maddeleri, 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanununun 31.maddesi ve 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanununun 11. maddesi ile bu kanunlara aykırı olarak vazedilen Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmeliğin 15-19, 20 ve 35. maddeleri gereğince esasen salt gayrimenkul satın alınması veya ülkeye para/döviz değeri sokulması mevzuatın aradığı bir yatırım olmadığı gibi, 28.05.1927 tarih ve 1062 sayılı Hudutları Dahilinde Tebaamızın Emlakine Vaziyet Eden Devletlerin Türkiye’deki Tebaaları Emlakine Karşı Mukabele-i Bilmisil Tedabiri İttihazı Hakkında Kanun ile bu konunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından ittihaz edilen 01.10.1966 tarih ve 6/7104 sayılı karar gereğince Suriye uyruklu yabancıların taşınmaz mal ediniminin mutlak yasak kapsamında olması karşısında gayrimenkul yatırımı yoluyla vatandaşlık kazanmaları da hukuken olanaksızdır.

Sonuç olarak; -yukarıda da değinildiği üzere- Yönetmeliğin vatandaşlığın genel/olağan yolla kazanılmasına (İçişleri Bakanlığı kararı ile) ilişkin “...TÜRKİYE’DE TAŞINMAZ MAL EDİNMEK, iş kurmak, yatırım yapmak, ticaret ve iş merkezini Türkiye’ye nakletmek, çalışma iznine tabi olarak bir iş yerinde çalışmak ve benzeri davranışlarla teyit etmiş olmak...” (Yönetmelik m. 15/1-c) şeklindeki düzenleme TVK’nin 11. maddesi başta olmak üzere, herhangi bir kanun hükmünde dayanmadığı gibi, esasen 28.05.1927 tarih ve 1062 sayılı Hudutları Dahilinde Tebaamızın Emlakine Vaziyet Eden Devletlerin Türkiye’deki Tebaaları Emlakine Karşı Mukabele-i Bilmisil Tedabiri İttihazı Hakkında Kanun ile bu konunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından ittihaz edilen 01.10.1966 tarih ve 6/7104 sayılı karar gereğince Suriye uyruklu yabancılar açısından mutlak yasak kapsamında olması karşısında gayrimenkul yatırımı yoluyla vatandaşlık kazanmaları da hukuken olanaksızdır.

HUKUKİ SEBEPLER : 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu, 6458 sayılı Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu, 6735 sayılı Uluslararası İşgücü Kanunu, 28.05.1927 tarih ve 1062 sayılı Hudutları Dahilinde Tebaamızın Emlakine Vaziyet Eden Devletlerin Türkiye’deki Tebaaları Emlakine Karşı Mukabele-i Bilmisil Tedabiri İttihazı Hakkında Kanunu ile bu konunun verdiği yetkiye dayanılarak Bakanlar Kurulu tarafından ittihaz edilen 01.10.1966 tarih ve 6/7104 sayılı karar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu ile Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik, 13/10/2014 tarih ve 2014/6883 sayılı Geçici Koruma Yönetmeliği ve diğer ilgili mevzuat hükümleri.

SÜBUT DELİLLER :

- 1- T.C İçişleri Bakanlığı ve Cumhurbaşkanlığı tarafından 29.04.2011 tarihinden itibaren Suriye uyruklu yabancılara vatandaşlık verilmesine ilişkin bütün idari işlem dosyaları ve içerdiği dayanak belge ve bilgiler (Celbini talep ederiz.)
- 2- İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünün web sayfasında yayınlanan “Bir Televizyon Programında Türk Vatandaşlığının Kazanılmasına İlişkin Dezenformasyon Amaçlı Gerçek Dışı İddialara Yönelik Kamuoyu Duyurusu” başlıklı onaylı yazı örneği (Celbini talep ederiz.)
- 3- TBB’nin Türk Vatandaşlığı Yönetmeliği’nin 20. maddesinde getirilen düzenlemelerin hukuka aykırı olduğuna dair Danıştay nezdinde açtığı ve halen derdest olan iptal davasının onaylı örneği (Celbini talep ederiz.)

Davalının ibraz ettiği, belge, delil ve beyanlara karşı ek beyan ve delil sunma hakkımızı saklı tutarız.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan ve Sayın Mahkemenizce re'sen gözetilecek nedenlerle; sair tüm haklarımız mahfuz kalmak sureti ile;
Anayasaya, Kanunlara, hukuka, Türk Milletinin ve Türkiye Cumhuriyeti'nin milli menfaatlerine açıkça aykırı olan;

1- T.C İçişleri Bakanlığı tarafından 29.04.2011 tarihinden itibaren yetkili makam olarak genel/olağan yolla **SURİYE UYRUKLU YABANCILARA VATANDAŞLIK VERİLMESİNE DAİR HER BİR İDARİ İŞLEMİN İPTALİNE,**

2- Yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı tarafa yüklenmesine,

karar verilmesini saygılarımızla arz ve talep ederiz....../../2024

Davacı

Ekler :